RETTENS KENDELSE (Fjerde Afdeling)
22. oktober 1996 *

I sag T-19/96,

John Carvel, London, og

Guardian Newspapers Ltd, Manchester (Det Forenede Kongerige),

ved advokaterne Onno W. Brouwer og Frédéric P. Louis, Bruxelles, bistået af Deirdre Curtin, Utrecht Universitet, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Marc Loesch, 11, rue Goethe,

sagsøgere,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved Diego Canga Fano, Rådets Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos generaldirektør Bruno Eynard, Den Europæiske Investeringsbanks Direktorat for Juridiske Anliggender, 100, boulevard Konrad Adenauer,

sagsøgt,

hvorunder der i henhold til EF-traktatens artikel 173 er nedlagt påstand om annullation af Rådets afgørelse om i medfør af afgørelse 93/731/EF af 20. december 1993 om aktindsigt i Rådets dokumenter (EFT L 340, s. 43) ikke at give sagsøgerne aktindsigt i visse rådsdokumenter,

har

* Processprog: engelsk.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh og J. D. Cooke,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 6. februar 1996 har John Carvel og Guardian Newspapers Ltd i medfør af EF-traktatens artikel 173 anlagt sag med påstand om annullation af den afgørelse, der er indeholdt i skrivelsen af 27. november 1995 fra Rådets generalsekretær som svar på en begæring fra sagsøgerne om aktindsigt i visse rådsdokumenter i medfør af afgørelse 93/731/EF af 20. december 1993 om aktindsigt i Rådets dokumenter (EFT L 340, s. 43, herefter »afgørelse 93/731«).

2 Ved skrivelse af 2. februar 1994 havde sagsøgerne fremsendt en begæring til Rådet om i medfør af afgørelse 93/731 at få aktindsigt i dokumenter vedrørende en række samlinger i Rådet (socialministrene, retlige og indre anliggender samt landbrug). I skrivelsens punkt 11 anmodede sagsøgerne bl.a. om aktindsigt i »afgørelserne truffet af Rådet (retlige anliggender) den 29. og 30. november 1993« (herefter »Rådet (retlige anliggender)«).

3 I en første afgørelse meddelte Rådet sagsøgerne afslag på aktindsigt i de ønskede dokumenter. Sagsøgerne anlagde sag til prøvelse af afgørelsen, som Retten annullerede ved dom af 19. oktober 1995 (sag T-194/94, Carvel og Guardian Newspapers mod Rådet, Sml. II, s. 2767).

4 Efter Rettens dom tog Rådet sagsøgernes begæring op til fornyet overvejelse. Ved skrivelse af 27. november 1995 tilstillede Rådets generalsekretær sagsøgerne en række dokumenter, herunder protokollerne fra samlingen i Rådet (retlige anliggender) den 29. og 30. november 1993 samt en pressemeddelelse, hvorved sagsøgerne kunne få kendskab til de vigtigste afgørelser, der var truffet af Rådet (retlige anliggender), og som indeholdt en liste over, hvem der havde deltaget i den pågældende samling i Rådet. Med henvisning til undtagelsesbestemmelsen vedrørende beskyttelsen af offentlighedens interesser i artikel 4, stk. 1, i afgørelse 93/731 meddelte Rådet imidlertid sagsøgerne afslag på aktindsigt vedrørende fem punkter i protokollerne fra samlingen i Rådet (landbrug) den 24. og 25. januar 1994.

5 Ved skrivelse af 16. januar 1996 meddelte sagsøgerne Rådets generalsekretær, at hans skrivelse af 27. november 1995 ikke var et tilfredsstillende svar på sagsøgernes begæring, idet han ikke havde tilsendt visse af de dokumenter, der var nævnt i punkt 11 i sagsøgernes skrivelse af 2. februar 1994, der havde overskriften »Afgørelserne truffet af Rådet (retlige anliggender) den 29. og 30. november«. Sagsøgerne gjorde for det første gældende, at det klart fremgik af den pressemeddelelse, som Rådet havde udsendt, at Rådet (retlige anliggender) havde vedtaget flere bestemmelser på samlingen den 29. og 30. november 1993, og for det andet, at det i protokollerne fra den pågældende samling hed, at der var blevet truffet afgørelse med hensyn til en række A-punkter, der ikke var omtalt i pressemeddelelsen. Sagsøgerne påpegede, at der i den foreløbige dagsorden for samlingen i Rådet (retlige anliggender) var henvist til to dokumenter, som Rådets generalsekretær heller ikke havde fremsendt med sin skrivelse af 27. november 1995. Sagsøgerne forlangte følgelig, at Rådet tilstillede dem de manglende dokumenter senest den 19. januar 1996 kl. 13.00.

6 Ved skrivelse af 19. januar 1996 anerkendte Rådets generalsekretær modtagelsen af sagsøgernes skrivelse af 16. januar 1996. Han meddelte dem, at der hurtigst muligt ville blive taget stilling til begæringen, men at Rådet ikke følte sig bundet af den angivne frist. Generalsekretæren understregede i øvrigt, at Rådet ville behandle begæringen som hastesag.

7 Sagsøgerne indleverede stævningen til Rettens Justitskontor den 6. februar 1996. Stævningen blev forkyndt for Rådet den 14. februar 1996.

8 Den 8. februar 1996 gav Rådets generalsekretær en detaljeret besvarelse af sagsøgernes skrivelse af 16. januar 1996, og han fremsendte flere af de dokumenter, der var omtalt i punkt 11 i sagsøgernes skrivelse af 2. februar 1994.

9 I svarskriftet, som Rådet indleverede til Rettens Justitskontor den 25. marts 1996, nedlagde Rådet påstand om, at Retten fastslog, at sagen var blevet uden genstand, subsidiært om, at sagen blev afvist, idet den var anlagt for tidligt. Rådet nedlagde også påstand om, at Retten tilpligtede sagsøgerne at betale sagens omkostninger.

10 Ved skrivelse af 23. maj 1996 fremsendte Rådet yderligere dokumenter til sagsøgerne.

11 Den 4. juni 1996 indleverede sagsøgerne til Rettens Justitskontor et processkrift, hvorved de hævede sagen, fremsatte begæring om, at sagen blev slettet af Rettens register, nedlagde påstand om, at Rådet blev tilpligtet at betale sagens omkostninger, og fremkom med deres bemærkninger til denne påstand.

12 Rådet indleverede sine bemærkninger vedrørende begæringen om, at sagen blev slettet, til Rettens Justitskontor den 28. juni 1996. Heri erklærede Rådet sig tilfreds med, at sagsøgerne havde hævet sagen, men nedlagde påstand om, at sagsøgerne blev tilpligtet at betale sagens omkostninger, jf. artikel 87, stk. 5, i Rettens procesreglement.

Parternes argumenter

13 Sagsøgerne har nedlagt påstand om, at Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger, uanset at sagsøgerne har hævet sagen. De har påpeget, at de i punkt 11 i deres skrivelse af 2. februar 1994 havde begæret aktindsigt i »afgørelserne truffet af Rådet (retlige anliggender) den 29. og 30. november«. Efter sagsøgernes opfattelse kunne en sådan begæring kun forstås på den måde, at de hermed ønskede at få tilstillet ordlyden af de afgørelser, Rådet (retlige anliggender) havde truffet, men ikke, at de kun ønskede en liste over de pågældende afgørelser. Ved skrivelsen af 27. november 1995 havde Rådet ikke givet et tilfredsstillende svar på sagsøgernes begæring, idet Rådet kun havde fremsendt en pressemeddelelse, på grundlag af hvilken sagsøgerne efter Rådets opfattelse ville kunne identificere de vigtigste afgørelser, Rådet (retlige anliggender) havde truffet. Sagsøgerne har i øvrigt anført, at deres søgsmål ikke er for tidligt anlagt, idet de først indgav stævningen én dag før udløbet af fristen for at anlægge sag til prøvelse af Rådets afgørelse af 27. november 1995.

14 Sagsøgerne har også bestridt, at søgsmålet er blevet uden genstand som følge af Rådets skrivelse af 8. februar 1996. De har nærmere anført, at heller ikke med den skrivelse har Rådet givet en fyldestgørende besvarelse af deres begæring af 2. februar 1994, idet Rådet ikke fremsendte alle de dokumenter, sagsøgerne havde ønsket, og sagsøgerne derfor havde set sig nødsaget til at fremsætte yderligere begæringer over for Rådet for at få tilstillet de manglende dokumenter. Sagsøgerne har påpeget, at først ved skrivelse af 23. maj 1996 fremsendte Rådet endelig alle de dokumenter, de havde begæret.

15 Sagsøgerne har tilføjet, at end ikke efter Rådets skrivelse af 23. maj 1996 er sagen blevet uden genstand. De har anført dels, at det fremgår af deres brevveksling med Rådet og de bemærkninger, Rådet er fremkommet med i den foreliggende sag, at Rådet har indtaget en urimeligt negativ og generelt afvisende holdning, når henses til Rådets forpligtelse til at fremsende sine dokumenter, og dels at en sådan holdning er uforenelig med sagsøgernes og offentlighedens ret til aktindsigt i Rådets dokumenter. Sagsøgerne har anført, at de har en tilstrækkelig retlig interesse i at fortsætte sagen, i hvert fald med henblik på at få fastslået, at deres krav er berettiget, og for at opnå en principiel dom, som tvinger Rådet til at opgive sin negative, formalistiske og ulovlige holdning over for begæringerne om aktindsigt i dets dokumenter.

16 Sagsøgerne har dog tilføjet, at da Rådet har fremsendt de fleste af de dokumenter, som sagsøgerne havde begæret aktindsigt i, er det ikke længere fornødent, at Retten træffer afgørelse i sagen. Sagsøgerne er imidlertid af den opfattelse, at den omstændighed, at de har hævet sagen, ikke kan medføre, at de skal betale sagens omkostninger, eftersom de i den foreliggende sag som borgere i Den Europæiske Union kun har udøvet de rettigheder, de er tillagt ved afgørelse 93/731. Sagsøgerne har understreget, at Rådet ikke har fremsendt alle de ønskede dokumenter inden udløbet af fristen for at anlægge annullationssøgsmål til prøvelse af skrivelsen af 27. november 1995 fra Rådets generalsekretær og herved har tvunget sagsøgerne til at anlægge nærværende sag, og at sagsøgerne først har kunnet hæve sagen efter at have modtaget Rådets skrivelse af 23. maj 1996.

17 Rådet har taget til genmæle over for sagsøgernes påstand om, at Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger. Efter Rådets opfattelse bør det princip, der er fastsat i artikel 87, stk. 5, i Rettens procesreglement, finde anvendelse, dvs. at den part, der hæver sagen, betaler sagens omkostninger, såfremt den anden part har nedlagt påstand herom.

18 Rådet har påpeget, at sagsøgerne har anlagt sag for tidligt, og har subsidiært nedlagt påstand om, at sagen afvises, idet den er blevet uden genstand efter dets skrivelse af 8. februar 1996, som var svar på sagsøgernes begæring af 16. januar 1996. Rådet har tilføjet, at det i sin skrivelse af 27. november 1995 har givet et fyldestgørende svar på sagsøgernes begæring, eftersom Rådet har fremsendt alle de dokumenter, der er opregnet i punkt 8-11 i sagsøgernes skrivelse af 2. februar 1994, dvs. protokollerne fra samlingen i Rådet (retlige anliggender) den 29. og 30. november 1993 samt en pressemeddelelse, der indeholder en detaljeret opregning af de afgørelser, der blev truffet på den pågældende samling, samt listen over, hvem der deltog i den pågældende samling.

19 Rådet har understreget, at sagsøgerne først i deres skrivelse af 16. januar 1996 har præciseret, at udtrykket »afgørelser truffet på samlingen i Rådet (retlige anliggender) den 29. og 30. november«, der er anvendt i punkt 11 i deres begæring af 2. februar 1994, indebar, at de ønskede at få tilstillet ordlyden af de afgørelser, Rådet (retlige anliggender) havde truffet, og ikke kun listen over de pågældende afgørel-

ser. Ifølge Rådet har sagsøgerne med denne skrivelse for første gang nedlagt en ny påstand vedrørende de pågældende dokumenter, bl.a. de dokumenter, der er opregnet på listen over A-punkter i protokollerne fra samlingen i Rådet (retlige anliggender) den 29. og 30. november 1993.

20 Rådet har i den forbindelse påpeget, at afgørelse 93/731 hjemler ret til at få tilsendt dokumenter, men ikke oplysninger som sådan. Rådet har tilføjet, at protokollen og pressemeddelelsen vedrørende samlingen i Rådet (retlige anliggender) den 29. og 30. november 1993 var de eneste dokumenter, som indeholdt egentlige »afgørelser« truffet af Rådet (retlige anliggender).

21 Endelig har Rådet anført, at i den foreliggende sag har sagsøgerne begået en retlig fejl, idet de ikke har anfægtet den korrekte afgørelse. Rådet har herved påpeget, at som lovet i skrivelsen af 19. januar 1996 behandlede Rådet sagsøgernes begæring af 16. januar 1996. Ifølge Rådet burde sagsøgerne derfor have anlagt sag til prøvelse af den afgørelse, Rådet traf efter at have behandlet begæringen, og ikke den afgørelse, der er indeholdt i Rådets skrivelse af 27. november 1995.

Rettens bemærkninger

22 I henhold til procesreglementets artikel 99 skal sagen slettes af registret, og der skal træffes afgørelse om sagens omkostninger. Henset til de argumenter, parterne har fremført, har formanden for Rettens Fjerde Afdeling besluttet at lade Fjerde Afdeling træffe afgørelse om sagens omkostninger.

23 I procesreglementets artikel 87, stk. 5, første afsnit, bestemmes det, at det pålægges den part, som hæver sagen, at betale sagens omkostninger, såfremt den anden part har nedlagt påstand herom. På begæring af den hævende part kan det dog bestemmes, at den anden part skal betale sagens omkostninger, hvis dette findes berettiget som følge af denne parts forhold.

24 Ifølge artikel 87, stk. 5, påhviler det sagsøgerne at bevise, at Rådet i forbindelse med sagsøgernes sagsanlæg og efterfølgende hævelse af sagen har indtaget en holdning, som kan begrunde, at Rådet pålægges at betale sagens omkostninger.

25 Det må fastslås, at i deres skrivelse af 2. februar 1994 havde sagsøgerne udtrykkeligt anmodet om »indsigt i visse nedenfor angivne dokumenter«. I skrivelsens punkt 8, 9 og 10 havde sagsøgerne anmodet om at få tilsendt visse rapporter, protokoller og afstemningsresultater fra samlingen i Rådet (retlige anliggender) den 29. og 30. november 1993. Endvidere anmodede sagsøgerne i skrivelsens punkt 11 om aktindsigt i »de afgørelser, der blev truffet af Rådet (retlige anliggender) den 29. og 30. november«.

26 Som svar på punkt 8-11 i sagsøgernes begæring af 2. februar 1994 fremsendte Rådet ved skrivelse af 27. november 1995 en kopi af protokollerne fra samlingen i Rådet (retlige anliggender) den 29. og 30. november, en pressemeddelelse, på grundlag af hvilken sagsøgerne kunne få kendskab til de vigtigste afgørelser, Rådet (retlige anliggender) havde truffet, samt listen over, hvem der deltog i den pågældende samling. Rådet fremsendte ingen afstemningsresultater, idet der ikke havde fundet afstemninger sted under den pågældende samling.

27 Det bemærkes, at sagsøgerne i deres skrivelse af 2. februar 1994 havde anmodet om aktindsigt i kategorier af dokumenter, som de udtrykkeligt havde angivet som værende »protokoller« eller »rapporter«. Det var derfor ikke entydigt, når sagsøgerne i punkt 11 i den nævnte skrivelse blot anmodede om aktindsigt i »afgørelserne truffet af Rådet (retlige anliggender) den 29. og 30. november« uden at præcisere, om de hermed ønskede at få tilstillet en liste over de afgørelser, Rådet (retlige anliggender) havde truffet, eller afgørelsernes ordlyd. Retten finder herefter, at det ikke er med urette, at Rådet har opfattet udtrykket »afgørelserne truffet af Rådet (retlige anliggender) den 29. og 30. november« på den måde, at det vedrørte de dokumenter, der indeholdt listen over de afgørelser, Rådet (retlige anliggender) havde truffet på den pågældende samling.

28 Selv om sagsøgerne på grundlag af de dokumenter, Rådet havde fremsendt den 27. november 1995, dels kunne fastslå, at der forelå yderligere dokumenter, som f.eks. dem, der er nævnt ovenfor i præmis 5, og dels kunne antage, at de pågældende yderligere dokumenter også havde den betydning, sagsøgerne ville tillægge punkt 11 i deres oprindelige begæring, kan det imidlertid ikke heraf udledes, at Rådet har handlet retsstridigt eller ufornuftigt ved at fortolke udtrykket »afgørelserne truffet af Rådet (retlige anliggender) den 29. og 30. november«, som det har gjort.

29 I øvrigt finder Retten, at sagsøgerne har handlet urimeligt ved at forsøge at give Rådet en frist på mindre end tre dage til at besvare deres begæring af 16. januar 1996, ikke mindst fordi den misforståelse, Retten her skal tage stilling til, skyldes sagsøgernes formulering af punkt 11 i deres begæring af 2. februar 1994.

30 Det er ubestridt, at på det tidspunkt, hvor sagsøgerne anlagde sag, dvs. den 6. februar 1996, vidste de, at de kunne blive nødsaget til at hæve sagen, såfremt Rådet, således som det havde forpligtet sig til i sin skrivelse af 19. januar 1996, gav en detaljeret besvarelse af sagsøgernes begæring af 16. januar 1996.

31 Henset dels til den tid, der forløb mellem Rådets skrivelse af 27. november 1995 og sagsøgernes skrivelse af 16. januar 1996, hvori de præciserede det nøjagtige omfang af deres oprindelige begæring, og dels til, at Rådet i sin skrivelse af 19. januar 1996 forsikrede sagsøgerne om, at det ville behandle sagsøgernes begæring af 16. januar 1996 hurtigst muligt og behandle sagen som hastesag, finder Retten, at Rådet ikke ved sin adfærd har tvunget sagsøgerne til unødigt at anlægge nærværende sag.

32 Da sagen skal slettes, finder Retten det ufornødent og irrelevant at behandle de spørgsmål, parterne har rejst i deres indlæg, idet de pågældende spørgsmål henhører under sagens realitet. Det kan herefter blot fastslås, at sagsøgerne ikke har løftet deres bevisbyrde, således som det kræves, for at Retten som en undtagelse fra det i procesreglementets artikel 87, stk. 5, fastsatte princip pålægger sagsøgte at betale sagens omkostninger.

33 Det pålægges følgelig sagsøgerne at betale sagens omkostninger, jf. procesreglementets artikel 87, stk. 5, første afsnit.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Fjerde Afdeling)

1) Sag T-19/96 slettes af Rettens register.

2) Sagsøgerne betaler sagens omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 22. oktober 1996.

H. Jung — K. Lenaerts

Justitssekretær — Formand for Fjerde Afdeling